

۱۸ میلیارد دلار واردات بنزین در کمتر از ۷۰ ماه

گروه تحلیل و تفسیر

بهینه‌سازی پالایشگاه‌های موجود ایران تداوم یافت، به نحوی که سال گذشته دو میلیارد و ۷۳۷ میلیون و ۲۲۷ هزار و ۶۹۹ دلار بنزین وارداتی به باک خودروهای ایرانی ریخته شد. اما برخلاف مصوبه مجلس مبنی بر منعویت فروش بنزین وارداتی با نرخ سهمیه‌ای و تکلیف دولت برای عرضه این محموله وارداتی به نرخ آزاد وزارت نفت ایران دست کم تا پایان آذر ماه یک میلیارد و ۱۶۷ میلیون و ۵۳ هزار و ۵۷ دلار بنزین خارجی خریداری کرده است.

آیا دولت ایران موفق خواهد شد تا پایان برنامه پنجم توسعه از واردات بنزین نجات یابد؟ شاید اجرای قانون هدفمند کردن یارانه‌ها و الزام دولت به حذف قیمت حامل‌های انرژی و به ویژه بنزین در پنج سال آینده و پیشنهاد دولت در قالب برنامه پنجم توسعه برای سرمایه‌گذاری دولتی جهت احداث دو پالایشگاه جدید بتواند از یک سو از رشد ۱۰۰ درصدی مصرف بنزین در ایران بکاهد و از سوی دیگر میزان تولید بنزین را تا مرز خودکافی و حتی صادرات پیش ببرد؛ البته شاید!

مقاد مواد (۱۲۴) و (۱۲۵) لایحه برنامه پنجم توسعه را بنگرید:

ماده (۱۲۴)- به وزارت نفت اجازه داده می‌شود از طریق شرکت‌های تابعه و از محل منابع داخلی شرکت‌های مذکور و نیز منابع خارجی نسبت به تأمین منابع سرمایه‌گذاری پالایشگاه‌های میغانات گازی در بندرعباس و فارس (تا ۱۰۰ درصد و با رعایت ملاحظات زیستمحیطی) و به ترتیب با طرفیت اسمی ۳۶۰ و ۱۲۰ هزار بشکه در روز اقدام کند. تا تمام پروژه‌های موضوع این ماده و بهره‌برداری از آنها، استفاده از روش‌های تهاتری برای خرید و فروش نفت خام و فرآورده‌های مورد نیاز با تصویب شورای اقتصاد در موارد ضروری مجاز می‌باشد.

ماده (۱۲۵)- به وزارت نفت اجازه داده می‌شود از محل منابع داخلی شرکت‌های تابعه، نسبت به تأمین منابع مالی مورد نیاز برای مشارکت در طرح‌ها و یا تکمیل پالایشگاه‌ها توسط بخش غیردولتی با تصویب شورای اقتصاد اقدام کند.

گستره انرژی با هدف اطلاع‌رسانی جزئیات واردات بنزین از ابتدای سال ۱۳۸۳ تا ابتدای زمستان ۱۳۸۸ منتشر می‌کند:

باور اینکه از ابتدای سال ۱۳۸۳ تا پایان آذر ۱۳۸۸ بیش از ۱۸ میلیارد دلار بنزین وارد ایران شده است، چندان دشوار نیست؛ اما آیا دولت ایران توانسته است این میزان را در بخش پالایشی خود در کمتر از ۷۰ ماه گذشته سرمایه‌گذاری کند یا خیر؟ البته قابل حدس زدن است که خیر؛ دولت نخست محمد احمدی‌تراد وقتی دریافت دیگر نمی‌تواند به واردات بنزین به راحتی دولت‌های پیشنهادی تقدیر کند، چاره را در این دید تا در گام نخست بنزین، این اصلی ترین و پرهزینه‌ترین حامل انرژی مورد مصرف ایرانیان در بخش حمل و نقل را کنترل کند و با اجرای طرح سهمیه‌بندی بنزین موفق شد از شدت وابستگی ایران به واردات بنزین بکاهد. اما این پایان کار نبود و او مصمم شد تا با احداث ۵ پالایشگاه نفت و گاز در ایران، نه تنها کشور را از وابستگی به بنزین و سایر فرآورده‌های نفتی برخاند، بلکه ایران را در ردیف صادرکنندگان بنزین قرار دهد. اما گذشت زمان و کمبود منابع مالی باعث شد تا دست کم احداث ۵ پالایشگاه جدید از دستور کار نخست دولت و وزارت نفت خارج شود. وقتی گزارش مقامات وزارت نفت ایران نشان داد که امیدی به سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در صنعت پالایشگاهی نیست، همه به تردید افتادند که شاید برای سال‌های متمادی ایران واردکننده بنزین باقی بماند.

بررسی‌های گروه خبرنامه گستره انرژی نشان می‌دهد که در ۶۹ ماه گذشته یعنی از ابتدای سال ۱۳۸۳ تا ابتدای زمستان ۱۳۸۸ بالغ بر ۱۸ میلیارد و ۲۱۵ میلیون و ۹۶۵ هزار و ۸۶۸ دلار بنزین وارد ایران شده است به گونه‌ای که میزان واردات بنزین در سال ۱۳۸۳ برابر با دو میلیارد و ۷۱۲ هزار و ۶۶۹ میلیون و ۴۹۶ دلار، در سال ۱۳۸۴ برابر با سه میلیارد و ۸۵۱ میلیون و ۶۹۶ هزار و ۸۳۷ دلار و در سال ۱۳۸۵ بالغ بر چهار میلیارد و ۳۳۵ میلیون و ۳۷۷ هزار و ۵۶۷ دلار برآورد شده است. اما با اجرای طرح سهمیه‌بندی بنزین از ساعت ۲۱ پنجم تیر ماه ۱۳۸۶ روند افزایشی واردات بنزین کندر شد، به گونه‌ای که در این سال ایران سه میلیارد و ۴۱۲ میلیون و ۱۳۹ هزار و ۱۲ دلار بنزین از کشورهای خارجی خرید و کاهش بنزین وارداتی ایران به دلیل کاهش میزان سهمیه‌ها و اعمال محدودیت‌های بیشتر از یک سو و به بار نشستن تدریجی برخی طرح‌های

